

İkinci Abdülhamid Han

Osmanlı padişahlarının otuzdördüncüsü ve en yüksekleri idi. İslam halifelerinin doksandokuzuncusu idi. 1258 [m. 1842] de tevellüd etti. 1293 [m. 1876] de halife oldu. 1336 [m. 1918] da vefât etti. Çenberlitaşda, dedesi sultan Mahmûdun türbesindedir. İslamiyete hizmeti, saymakla bitirilemez. Abdül'azîz hân, düşmânlara âlet olanlar tarafından şehit edilip, sonra 5.ci Murat da hal' edilip, kendisi kukla olarak halife yapıldı. Avrupada belirli ocakların İslamiyeti yok etmek için hazırladığı yıkıcı planları, kıyasıya hortlatmağa başlarken önlerine dikildi. Akli, zekâsı ve ilmi fevkalâde üstün olduğu için, memlekete karşı asırlar boyunca hazırlanmış olan sinsi, alçak ve vahşî su'ikasdı hemen sezdi. Hazırlıyanları ve maşa olarak kullandıkları sahte kahramanları, iş başından uzaklaştırdı. İslam bilgilerini, yani din ve fen ve ahlak bilgilerini memleketin her yerine yaydı. Çok sayıda kültürlü din adamı yetiştirdi. Milleti otuzbir sene adalet ile idâre etti. Bilgili, temiz bir gençlik yetiştirdi. Haksızlığın, kötülüğün, ahlaksızlığın kökünü kazıdı. Bu yüzden bazı kimselerin hedefi oldu. Yıllarca kötülendi. İftiralara uğradı. Sonra gelen gençliğe, büsbütün yanlış olarak tanıtıldı. Fakat, insaflı yazılan tarihleri okuyanlar ve onun ilme, fenne, sanayiia, ticarete, ahlaka, kısaca insanlığa bıraktığı eserlerini görenler, bu iftiralara aldanmadı. Ona dil uzatan yalancılardan, ilim adamı, yazar maskesi altında çalışan düşmanlarından ve bunların söyledikleri yalanlardan nefret ettiler. Onun büyüklüğü karşısında hayrân kaldılar.

Önce, bir sene beş ay devlet idâresine karıştırılmadı. Memleketi sadr-ı a'zam Midhat pâşa ve arkadaşları idâre etti. Bunlar, 24 Nisan 1295 [m. 1877] günü Rus harbine sebep oldular. Mâlî 1293 senesine rastladığı için (93 harbi) denilmektedir. 93 harbi Edirne mütârekesine kadar dokuz ay sürdü. Müşîr [Mareşal] yaptıkları Süleymân pâşa, Şıpkı geçidinde büyük gaflet yaparak, en seçkin Türk birliklerinin harcanmasına sebep oldu. Bu hezimete kahramanlık denilerek, başkumandan yapıldı. Fakat, Filibeye ve oradan Edirneye kaçtı. Edirne de tutunamayıp mütâreke istedi. Mütâreke Abdülhamid hânın, kraliçe Viktoryaya çektiği telgraf üzerine mümkün olabildi. Ruslar ve Bulgarlar, onbinlerce Türk kadın ve çocuğunu kesdiler. Bir milyondan fazla Türk, Bulgaristandan, İstanbula hicret etti. O zaman Rusyânın nüfusu doksan, Osmanlıların ise altmışdört milyonu. Sultan Abdülhamid hân, fâci'aları görünce, Edirne mütârekesinden onüç gün sonra, 13 Şubat 1296 [m. 1878] da Meclis-i meb'ûsânı kapattı. Devlet idâresini eline aldı. Meb'ûsların ancak yüzde kırkı Türkdü. Bu parlamento devam etseydi, Osmanlı devleti, daha o zaman parçalanacaktı. Sultan Abdülhamid hânın ilk ve büyük başarısı, bu felaketi görmesi ve önlemesi oldu.

Sultan Abdülhamid hân, devleti, milleti, otuzbir sene, Allahü teâlânın emirlerine göre, adaletle idâre etti. Millet, sulh, bolluk, ucuzluk, rahat ve huzur içinde yaşadı. Her vilâyette mektepler, hastahâneler, yollar, çeşmeler, Viyanadan başka bir yerde eşi bulunmıyan modern bir tıp fakültesi yaptırdı. Avrupada yapılan yeniliklerin hepsini en modern şekilde yurdumuzda yaptırdı.

(Türkiye Tarihi) nde diyor ki, (İkinci meşrutiyetden sonra gelen yeni rejim, ikinci Abdülhamidi mahkûm etmiş, hattâ bugüne kadar, bu hükümdârın lehinde, hattâ tarafsız yazmak ve konuşmak, tehlikeli sayılmıştır. Bunun bir sebebi, ikinci Abdülhamidin, aslâ mürteci', gerici olmamak şartı ile, muhâfazakâr olması ve imparatorluğu otuz yıl şahsen adalet ile idâre etmesidir. İkinci Abdülhamidi düşürenler birbirinden inkılâbcı oldukları için, tabiatıyla, bu hükümdârın muhâfazakârlığını beğenmemek durumunda kalmışlardır. Ancak tarih, siyâset değildir. Günün modasına göre söyleyen, yazan kimse, tarihçi değildir. Çünkü, siyâsî rejimler ve fikir modaları daima değişir. Yakın mâzîyi halka fena tanıtmak gibi hissi görüş, ilmi tedkîk yapılmasına mani olmaktadır.

-devamı var-

Menkıbe: Abdetsiz İmza Atmadım

İkinci Abdülhamid Han, siyasal bilgileri birincilikle bitirene, her sene sarayda görev verir, böylece, gençleri çalışmaya teşvik ederdi. Katip seçilen Esad bey, **Hatırat-ı Abdülhamid Han-ı Sani** kitabında diyor ki:

Bir gece yarısı şifre yazdım. İmza için, sultanın yatak odası kapısını çaldım. Açılmadı. Bir daha vurdum. Yine açılmadı. Üçüncüyü vuracağım anda, kapı açıldı. Karşıma çıkan sultan, havlu ile yüzünü siliyordu. **(Evlat, seni beklettim. Kusuruma bakma, ilk çalışta kalkmıştım. Gece yarısı, mühim bir imza için geldiğini anladım. Abdestsiz idim. Bu milletin hiçbir kağıdını abdestsiz imzalamadım. Abdest almak için geciktim)** dedi. Besmele çekerek imzalayıp, **(Hayırlı olsun inşaallah)** dedi. İşte Osmanlı sultanları İslamiyet'e böyle bağlı, böyle saygılı idi.

Kaynak: Eshab-ı Kiram, dinimizislam.com